

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Prologvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

provincia quæ prædictis fratribus bonorum suorum portionem non contulerit, & regis opulentiis pares hodie dicantur habere copias. Qui, quoniam iuxta templum Domini, ut prædiximus, in palatio regio mansionem habent, fratres militiae templi dicuntur. Qui cum diu in honesto se conseruassent proposito, professioni suæ satis prudenter satisfaciens, neglecta humilitate, quæ omnium virtutum custos esse dignoscitur, & in imo sponte sedens non habet unde casum patiat, domino patriarcha Hierosolymitano, a quo & ordinis institutionem & prima beneficia susceperant, se subtraxerunt, obedientiam ei, quam eorum prædecessores eidem exhibuerant, denegantes: sed & ecclesiis Dei, eis decimas & primitias subtrahentes, & eorum indebite turbando possessiones, facti sunt valde molesti.

Hæc de templariis Tyrii. Acta Concilii, & patres qui eidem interfuerunt, fufius describuntur in regula Templariorum, quam ex bibliotheca sancti Victoris Parisiensis acceptam hic subiungo:

REGVLA PAVPERVM COMMILITONVM
Christi templique Salomonici.

PROLOGVS.

OMNIBVS in primis sermo noster dirigitur, quicumque proprias voluntates sequi contemnunt, & summo ac vero regi militare animi puritate cupiunt, ut obedientiæ armaturam præclaram assumere, intentissima cura implendo præoptent, & perseverando impleant. Hortamur itaque, qui vsque nunc militiam sæcularem, in qua Christus non fuit causa, sed solo humano fauore amplexati estis, quatenus horum vnitati, quos Dominus ex massa perditionis elegit, & ad defensionem sanctæ ecclesiæ gratuita pietate composuit, vos sociandos perenniter festinetis. Ante omnia autem, quicumque es, o Christi miles, tam sanctam conuersationem eligens, te circa professionem tuam oportet puram adhibere diligentiam, ac firmam perseverantiam; quæ a Deo tam digna, sancta & sublimis esse dignoscitur, ut si pure & perseveranter obseruetur, inter militantes, qui pro Christo animas suas dederunt, sortem obtinere mereberis. In ipsa namque refloruit iam & refulxit ordo militaris, qui despecto iustitiæ zelo, non pauperes aut ecclesias defensare, quod suum erat, sed rapere, spoliare, interficere contendebant. Bene igitur nobiscum agitur, quibus Dominus & Saluator noster Iesus Christus amicos suos a ciuitate sancta in continuum

ANNO
 CHRISTI
 1127.

Franciæ & Burgundiæ direxit, qui pro nostra salute veraque fidei propagatione non cessant animas suas hostiam Deo placentem offerre. Nos ergo cum omni gratulatione ac fraterna pietate, precibusque magistri Hugonis, in quo prædicta militia sumpsit exordium, cum Spiritu sancto intimante, ex diuersis Ultramontanæ prouinciæ mansionibus in solennitate sancti Hilarii anno MCXXVIII. ab incarnato Dei Filio, ab inchoatione prædictæ militiæ IX. ad Treca, Deo duce, in vnum conuenientes, modum & obseruantiam equestris ordinis per singula capitula ex ore ipsius magistri Hugonis audire meruimus, ac iuxta notitiam exiguitatis nostræ scientiæ, quod nobis videbatur absurdum, omneque quod in præsentis Concilio nequiuisset esse nobis * memorabiliter relatum ac computatum, non leuitate, sed consulte, prouidentia & discretioni venerabilis patris nostri Honorii, ac inclyti patriarchæ Hierosolymitani Stephani, * fertilitate ac necessitate non ignari orientalis * religionis, nec non pauperum commilitonum Christi, consilio communis capituli vnanimiter commendauimus. Sane autem prorsus licet nostri dictaminis auctoritatem permaximus numerus religiosorum patrum, qui in illo Concilio diuina admonitione conueniunt, commendat, non debemus silenter transire quibus videntibus, & veras sententias proferentibus, ego Ioannes Michaelensis præsentis paginæ, iussu Concilii ac venerabilis † abbatis Claræuallensis, cui creditum ac debitum hoc erat, humilis scriba esse diuina gratia merui.

* f. memorabiliter

* f. regionis,

† Sanctum Bernardum intellige.

Nomina patrum residentium in Concilio Trecenti.

Primus quidem refedit Matthæus Albanensis episcopus, Dei gratia sanctæ Romanæ ecclesiæ legatus; deinde Rainaldus archiepiscopus Rhemensis; tertius Henricus archiepiscopus Senonensis; dehinc coepiscopi eorum, Ranckedus Carnotensis episcopus, Goslenus Suesionum episcopus, episcopus Parisiensis, episcopus Trecentis, præful Aurelianensis, episcopus Autifiodorensis, episcopus Meldensis, episcopus Catalaunensis, episcopus Laudunensis, episcopus Beluacensis, abbas Vezelacensis, qui non multo post factus est Lugdunensis archiepiscopus, ac sanctæ Romanæ ecclesiæ legatus, abbas Cister-

cienſis, abbas Pontiniaceniſis, abbas Trium fontium, abbas ſancti Dionyſii de Rhemiſ, abbas ſancti Stephani de Dione, abbas Moleſ. . . . ſupra nominatus abbas Bernardus Claraualleſiſ non defuit, cuiuſ ſententiam præſcripti libera voce collaudabant. Fuerunt autem & magiſter Albericus Rhemenſiſ, & magiſter Fulgeriuſ, ac complures alii, quos longum eſſet enumerare. Ceterum vero de non literatiſ idoneum nobiſ videtur vt teſtes amatores veritatiſ adducantur in medium. Comes Theobauduſ, comeſque Niuerneniſ, ac Andreas de Bandineto, intentiſſima cura quod erat optimuſ ſcrutanteſ, quod eiſ videbatur abſurdum temperanteſ, in Concilio ſic aſſiſtebant. Ipſe vero magiſter militiæ, Hugo nomine, reuera non defuit, & quorſdam de fratribuſ ſuiſ ſecum habuit, verbi gratia, fratrem Godefriduſ, fratrem Roralluſ, fratrem Gaufriduſ Biſol, fratrem Paganuſ de monte Deſiderii, Archembauduſ de ſancto Amano. Iſte vero magiſter Hugo cum ſuiſ diſcipuliſ modum & obſervantiam exiguæ inchoationiſ ſui militariſ ordinis, qui ab illo qui dicit, *Ego principiuſ, qui & loquor vobiſ*, ſumpſit exordiuſ, iuxta memoriæ ſuæ notiſiam ſupra nominatiſ patribuſ intimavit. Placuit itaque Concilio vt conſiliuſ ibi lima & conſideratione diuinaruſ ſcripturarum diligenter examinatuſ, tamen cum providentia papæ Romanoruſ, ac patriarchæ Hieroſolymitaruſ, nec non etiam aſſenſu capituli pauperuſ commilitonum Templi, quod eſt in Ieruſalem, ſcripto commendaretur, ne obliuioni traderetur, & inenodabiliter ſeruetur, vt recto curſu ad ſuum Conditoreſ, cuiuſ dulcedo tam mel ſuperat, vt ei comparatuſ velut abſynthiuſ ſit amariffimuſ, peruenire digne mereantur, præſtante cui militanteſ, & militare queant per infinita ſæculoruſ ſæcula. Amen.

Ican. 8.

INCIPIT REGVLA PAVPERVM
COMMILITONVM SANCTÆ CIVITATIſ.

I.

Qualiter diuinuſ officiũ audianteſ.

Voſ quidem propriiſ voluntatiſ abrenuntianteſ, atque alii pro animaruſ ſalute vobiſcum ad terminuſ